

निपातनात् सिद्धम् ।) युगपदुपस्थितचरण-
जातुनी । इति आकरणम् ॥

पदाङ्कः, पुं, (पदस्य अङ्कचिह्नम् ।) क्रमाङ्कः । पाद-
चिह्नम् । यथा,—

“शाक्रे प्रायकवेदबोडशमिते श्रीकृष्णशर्मापय-
ज्ञानन्दप्रदनन्दनन्दनपदद्वन्द्वारविन्दं हृदि ।
चक्रे कृष्णपदाङ्कदूतमतुलं प्रीतिप्रदं प्रदग्नां
धीरः श्रीरघुरामरायणपतिराज्ञां गृहीत्वादरात् ॥
इति पदाङ्कदूतकाव्यम् ॥

पदाङ्गी, स्त्री, (हंसस्य पदमिव अङ्गं यस्याः । स्तिर्यां
ङीष् ।) हंसपदी । इति राजनिर्घण्टः ॥

पदाजिः, पुं, (पादाभ्यामजतीति । अज गतौ +
“पादे च ।” उणां । ४।१३१ । इति पादे चोप-
पदे अजेरिण् । “पादस्य पदाभ्यातिगोप-
हतेषु ।” ६।३।५२ । इति पदादेशः । बहुल-
वचनात् अजेर्यभावः ।) पदातिकः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६६ ॥

पदातः, पुं, (पादाभ्यामततीति । पद् + अत् + अच् ।)
पादातिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

पदातिः, पुं, (पादाभ्यामतति गच्छतीति “पादे
च ।” उणां ४।१३१ । इति पाद् + अति + इण् ।
“पादस्य पदाभ्यातिगोपहतेषु ।” ६।३।५२ ।
इति पदादेशः ।) पदातिकः । पेयादा इति
भाषा । तत्पठ्यायः । पतिः २ पतगः ३ पादा-
तिकः ४ पदाजिः ५ पद्मः ६ पदिकः ७ । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६६ ॥ पदातिकः ८ पादात् ९
पादाविकः १० पदात् ११ पायिकः १२ श्व-
रालिः १३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १३६ । ३१ ।

“गजानन्वान् रथाञ्चैव पातयामास पाण्डवः ।
पदातीन् रथाञ्चैव न्यवधीदूर्ध्वनायजः ॥”)

पदातिकः, पुं, (पदाति + स्वार्थे कन् ।) पदातिः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

पदार्थः, पुं, (पदं ऋद्धति प्राप्नोतीति । ऋ + अण् ।)
पादधूलिः । पादालिन्दः । इति मेदिनी ॥

पदार्थः, पुं, पदानां घटपटादीनां अर्थोऽभिधेयः ।
तत्पठ्यायः । भावः २ धर्मः ३ तत्त्वम् ४ सत्त्वम्
५ वस्तु ६ । इति जटाधरः ॥ * ॥ (पदार्था हि
दर्शनमतभेदेन नानाविधाः । तत्र वैशेषिकाणां
मते ।) सप्त पदार्थाः । यथा,—

“द्रव्यं गुणास्तथा कर्म सामान्यं सविशेषकम् ।
समवायस्तथाभावः पदार्थाः सप्त कीर्तिताः ॥”

“सप्तानामपि साधर्म्यं ज्ञेयत्वादिकमिष्यते ।
द्रव्यादयः पञ्च भावा अनेके समवायिनः ॥

सत्तावन्तस्त्वयस्त्वादा गुणादिनिर्गुणक्रियः ॥”

इति भाषापरिच्छदे । २, १४ ॥

“एते पदार्था वैशेषिकप्रसिद्धाः । नैयायिकाना-
मप्यविद्वद्वाः ।” इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥ गौत-
मीयब्राह्मणपदार्थास्तु न्यायशब्दे द्रष्टव्याः ॥
(कपिलमते प्रकृत्यादयः पञ्चविंशतिः । पातञ्जल-
मते तु ईश्वरेण सह षड्विंशतिः । वेदान्तमते
आत्मानामभेदात् द्विविधः । तत्र आत्मापि

द्विविधः ईश्वरजीवाद्युपाधिभेदात् । एतावपि
विद्याविद्याभेदेन द्विविधौ । केवलमविद्योप-
हितत्वाद्भेदव्यवहारः । अनात्मापि कारण-
स्वच्छसूत्रभेदात् त्रिविधः इति ॥

पदासनं, स्त्री, (पदः पादस्य वा आसनम् ।) पाद-
पीठम् । इति हेमचन्द्रः ॥ पा राखा टुल् ।
इति भाषा ॥

पदिकः, पुं, (पादेन चरतीति । पाद + “पर्पादिभ्यः
ङन् ।” ४।३।१० । इति ङन् । ततः पदादेशश्च ।)
पदातिः । इत्यमरः । २ । ८ । ६७ ॥

पद्मः, पुं, (पद्मां गच्छतीति । पत् + गम् + अन्ये-
भ्योऽपीति ङः ।) पदातिकः । इत्यमरः । २ । ८ । ६७ ॥

पद्मतिः, स्त्री, (पद्मां हन्ति गच्छतीति । हन
पद्मती, गतौ + क्तिन् । “हिमकाषिहतिषु
च ।” ६।३।५४ । इति पद्मावः । “वज्रादिभ्यश्च ।”
४।३।५४ । इति वा ङीष् ।) वर्त्म । (यथा, रघुः
३।४६ ।

“पथः श्रुतेर्दर्शयितार ईश्वराः

मलीमसामादत्ते न पद्मतिम् ॥”)

पंक्तिः । इति मेदिनी ॥ ग्रन्थार्थबोधकव्यर्थः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ पदवी । सा च बोधवस्तु-
मित्रादिरूपा । यथा । “षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि
यहरे मङ्गलं कुले इति मनुवचनात् चूडाकाव्या
यथाकुलमिति याज्ञवल्क्यवचनात् देशानु-
श्रितं कुलधर्मसुखं समोन्नयनं नहि संयजेच्च
इति वामनपुराणाच्च संस्कारमात्रे कुलधर्मागु-
रोधेन कालान्तरे मङ्गलविशेषाचरणवत्
श्रद्धाणां नामकरणे वसुधोधादिरूपपद्धतिमुक्त-
नामत्वञ्च बोध्यम् । एवमेव कुलकभट्टः ।” इत्य-
ङ्गाहत्तलम् ॥

पद्मिमं, स्त्री, (पादस्य हिमम् । “हिमकाषिहतिषु
च ।” ६।३।५४ । इति पद्मावः ।) पदस्य शीत-
लता । इति संक्षिप्तसारआकरणम् ॥

पद्मं, स्त्री पुं, (पदते इति । पद् गतौ + “अर्त्तिस्तु-
सुहुसिति ।” उणां । १ । १३६ । इति मन् ।
यद्वा, पद्मा लक्ष्मीरस्थसिन् । “अर्श आदि-
भ्योऽच् ।” ५।२।१२३ । इति अच् ।) खनाम-
ख्यातपुष्पविशेषः । तत्पठ्यायः । नलिनम् २
अरविन्दम् ३ महोत्पलम् ४ सहस्रपत्रम् ५
कमलम् ६ शतपत्रम् ७ कुशेशयम् ८ पङ्केत-
हम् ९ तामरसम् १० सारसम् ११ सरसी-
रुहम् १२ विसप्रसूनम् १३ राजीवम् १४ पुष्कर-
म् १५ अम्बोरुहम् १६ । इत्यमरः । १ । १० ।
३६-४० ॥ पङ्कजम् १७ अम्बोजम् १८ अम्बु-
जम् १९ सरसिजम् २० श्रीवासम् २१ श्रीपर्णम्
२२ इन्दिरालयम् २३ जलेजातम् २४ अजम् २५
कजम् २६ नलम् २७ नालीकम् २८ नालिकम्
२९ वनजम् ३० अखानम् ३१ पुटकम् ३२
अजः ३३ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्य गुणाः ।
कषायत्वम् । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्त-
कफासनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अव-
शिष्टम् कमलशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ पद्मकम् ।

तच्च गजस्य सुखादिस्यो बिन्दुसमूहः । बृह-
विशेषः । (यथा, मनुः ७ । १८८ ।

“यतश्च भयमाशङ्किततो विस्तारयेद्बलम् ।
पद्मेन चैव बृहेन निविशेत सदा खयम् ॥”)

निधिभेदः । (यथा, महाभारते । २।१०।३६ ।
“निधिप्रवरसुखौ च शङ्खपद्मौ धनेश्वरौ ।

सन्धानिधौ प्रयुज्याथ उपास्तां वै धनेश्वरम् ॥”)
संख्यानतरम् । तच्च दशार्बुदम् । (यथा, महा-
भारते ।

“अयुतम् प्रयुतञ्चैव पद्मम् खर्वमथाब्जम् ॥”)
दशशङ्खश्च इति मेदिनी ॥ पद्मकाष्ठौघधिः । इति

धरणिः । पुष्करमूलम् । सौसकम् । इति राज-
निर्घण्टः । (कल्पविशेषः । यथा, मार्कण्डे ४७।३ ॥

“पद्मावसाने प्रलये निशासुभोक्तितः प्रसुः ।
सत्त्वोद्विक्तस्तदा ब्रह्मा शून्यं लोकमवैचत ॥”)

शरीरस्य षट्पद्मानि यथा,—
“मूलाधारे त्रिकोणाख्ये इच्छाज्ञानक्रियात्मके ।

मध्ये खयमुलिङ्गन् कोटिस्थयेऽसमप्रभम् ॥
तदूर्ध्वं कामबीजन्तु कलशान्तीन्दुनादकम् ।

तदूर्ध्वं तु शिखाकारा कुङ्कुली ब्रह्मविग्रहा ॥
तद्वाह्ये हेमवर्णाभम् वस-वर्णाचतुर्दलम् ।

द्वतहेमसमप्रख्यं पद्मं तच्च विभावयेत् ॥
तदूर्ध्वेऽग्निसमप्रख्यं षड्दलं हीरकप्रभम् ।

वादिलान्तषडङ्गेन युक्ताधिष्ठानचक्रकम् ॥
मूलमाधारषट्कानां मूलाधारं ततो विदुः ॥१॥

खण्डेन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं ततो विदुः ॥२॥
तदूर्ध्वं नाभिदेशे तु मणिपूरं महत्प्रभम् ।

मेघाभं विदुः दाम्बजं बहुतेजोमयं ततः ॥
मणिवज्रिन्नं तत् पद्मं मणिपूरं तथोच्यते ।

दशभिश्च दलेयुक्तं षड्दिशान्ताक्षरान्वितम् ॥
शिवेनाधिष्ठितं पद्मं विश्वालोकेऽकारणम् ॥३॥

तदूर्ध्वं उनाहतं पद्मसुददादित्यसन्निभम् ।
कादिशान्ताक्षरैर्कर्कषैश्च समधिष्ठितम् ॥

तन्मध्ये वायुलिङ्गन् सूर्यायुतसमप्रभम् ।
शब्दब्रह्ममयं शब्दोऽनाहतस्तत्र द्रव्यते ॥

तेनाहताख्यं पद्मं तन्मुनिभिः परिकीर्तितम् ।
आनन्दसदनं तत्तु पुरुषाधिष्ठितं परम् ॥४॥

तदूर्ध्वं तु विशुद्धाख्यं दलबोडशपङ्कजम् ।
खरैः बोडशकैर्युक्तं धूम्रवर्णं महत्प्रभम् ॥

विशुद्धं तनुते यस्मात् जीवस्य हंसलोकनात् ।
विशुद्धं पद्माख्यातमाकाशाख्यं महत् परम् ॥५॥

आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं तु आत्मनाधिष्ठितं परम् ।
आज्ञा संक्रमणं तच्च गुरोराज्ञेति कीर्तितम् ॥६॥

केलासाख्यं तदूर्ध्वं तु बोधनीन्तु तदूर्ध्वतः ।
एवञ्च शिवचक्राणि प्रोक्तानि तव सुव्रत ॥

सहस्राराम्बुजं बिन्दुस्थानं तदूर्ध्वमोरितम् ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

पद्मः, पुं, (पदते इति । पद् गतौ + “अर्त्तिस्तु-
सिति ।” उणां । १।१३६ । इति मन् ।) दाश-

रथिः । नागविशेषः । इति धरणिः ॥ (यथा,
महाभारते । २।६।८ ।

“जघान्च लोहितञ्चैव पद्मञ्चिवञ्च वीर्यवान् ॥”